EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

أختي الصابرة

Sora mea cea răbdătoare

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd ar-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Sora mea cea răbdătoare

أختي الصابرة

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: أخيتي الصابرة
Ediția I
Ediție în limba română publicată de Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Textul arab al Coranului: Tanzil Project, text Uthmani 1.1, https://tanzil.net, licența Creative Commons Attribution 3.0. Textul coranic este reprodus fără modificări.

Sora mea cea răbdătoare

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă multă lui Allah pentru hotărârea Sa! Lui Îi aparține ceea ce a luat și Lui Îi aparține ceea ce a dăruit, iar la El fiecare lucru are un termen hotărât. Mărturisesc că nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace lui, familiei sale și tuturor companionilor săi!

În cele ce urmează: Allah le-a făgăduit celor răbdători că le va da răsplata întreagă, fără socoteală. El, Preaslăvitul, spune:

﴿إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

„Numai celor răbdători li se va da răsplata fără socoteală."
Coran 39:10 (fragment)

Al-Awzāʿī — Allah să aibă milă de el! — a spus: *„Nu li se cântărește și nu li se măsoară, ci li se dăruiește din belșug."*

Eu socotesc — fără a lăuda pe cineva înaintea lui Allah — că sora mea dragă și scumpă, Nūrah bint ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, se numără printre credincioasele răbdătoare, care așteaptă răsplata și nădăjduiesc în ceea ce se află la Allah, Cel Atotputernic și Măreț. Ceea ce se află la El, Preaslăvitul, este mai bun și mai dăinuitor. Ea s-a născut în orașul az-Zulfī, în ziua a treia a lunii Shaʿbān din anul 1379.

Încercările grele ale bolii și durerile suferinței au început să o lovească în urmă cu mai bine de douăzeci de ani. În tot acest răstimp a fost încercată cu tumori canceroase care se mutau dintr-o parte a trupului în alta. De fiecare dată când trata un loc prin chimioterapiile istovitoare și se vindeca de acolo, boala trecea în altul. În ultimele sale zile, cancerul s-a răspândit în cap atât de mult, încât medicii nu mai aveau nici mijloc, nici

tratament, în afară de a-i prescrie calmante care să-i micșoreze intensitatea durerii și să-i aline o parte din suferință. În tot acest răstimp ea a rămas răbdătoare și aștepta răsplata, fără să-și piardă cumpătul și fără să arate nemulțumire.

Un lucru uimitor era că ea îi consola pe cei care veneau să o mângâie și îi încuraja pe cei pe care îi durea starea ei și care o compătimeau. Socotesc că avea o mare certitudine în Allah și încredere în făgăduința Sa pentru cel care își pune nădejdea în El.

În ultimele sale zile, în toiul durerilor, a văzut-o îndurerată pe una dintre fiicele sale și i-a spus: *„Pentru credincios, tot ceea ce i se întâmplă este bine."* Îi consola pe cei aflați lângă ea, spunând că Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a zis: *„Chiar și pentru un spin care îl înțeapă, Allah îi șterge o parte din păcate."*

Una dintre fiicele sale a auzit-o, când boala se înrăutățise și ea își pierdea și își recăpăta cunoștința, recitând:

﴿أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِ ۗ﴾

„Cine îi răspunde celui aflat la strâmtoare când Îl cheamă, înlătură răul și vă face urmași pe pământ?"
Coran 27:62 (fragment)

Apoi și-a pierdut cunoștința pentru o vreme. Când și-a revenit, a continuat versetul, repetându-l:

﴿أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

„Oare există vreo divinitate alături de Allah? Puțin vă aduceți voi aminte!"
Coran 27:62 (fragment)

Îl lăuda mult pe Allah și Îi aducea mulțumiri. Îi cerea un sfârșit bun și să o ia din această lume fiind mulțumit de ea.

Abū Dāwūd a relatat în Sunan, iar Aḥmad în Musnad, că Profetul — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a spus:

إذا سبقت للعبد من الله منزلة لم يبلغها بعمله، ابتلاه الله في جسده أو في ماله أو في ولده، ثم صبره حتى يبلغه المنزلة التي سبقت له منه.

„Când Allah a rânduit dinainte pentru un rob o treaptă pe care acesta nu a atins-o prin faptele sale, Allah îl încearcă în trupul său, în averea sa ori în copiii săi, apoi îi dă răbdare, până când îl face să ajungă la treapta pe care i-o rânduise."
Abū Dāwūd, Sunan; Aḥmad, Musnad.

Eu nădăjduiesc la Allah, Cel Generos, că pentru ea fusese rânduită la El o treaptă înaltă și aleasă în Grădinile desfătării.

Era devotată părinților săi, le făcea bine și păstra legătura cu ei. Îi vizita chiar și când boala era grea, iar când nu putea, îi suna și vorbea cu ei. Îi întreba cum se simt, le urmărea starea sănătății și le recomanda fraților și surorilor sale să aibă grijă de ei. Își dorea să fi putut locui aproape de ei.

Din devotamentul față de ei, a lăsat ca după moarte să fie dusă la Medina și rugăciunea funerară să se facă acolo. Nu voia ca moartea ei să-i împovăreze cu o călătorie pentru a se ruga asupra ei: știa că nu ar fi lipsit, deși le-ar fi fost greu. Allah i-a înlesnit ceea ce dorea. Transportul ei s-a făcut cu o ușurință uimitoare: a murit după rugăciunea de ʿAṣr, iar rugăciunea funerară asupra ei s-a făcut în Moscheea Profetului după Fajr. A fost petrecută spre locul său de odihnă — loc al binelui, îndurării, binefacerii și mulțumirii, cu voia lui Allah — de mulțimi numeroase dintre martorii lui Allah pe pământ. Printre primii care au însoțit-o a fost tatăl ei.

S-a apropiat de mormântul ei, fiind purtat în scaunul său, și a luat parte la îngroparea ei. După înmormântare, s-a îndreptat către Allah cu rugă pentru iertarea, îndurarea și statornicia ei.

Când a ajuns la Medina, la miezul nopții, am dus-o în casa părinților ei și am ținut-o acolo o oră, pentru a o săruta, a-și lua rămas-bun de la ea și a o privi pentru ultima oară. Un rămas-bun care, cu voia lui Allah, va fi urmat de o întâlnire și o reunire în cel mai înalt Firdaws:

﴿وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱتَّبَعَتۡهُمۡ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلۡحَقۡنَا بِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَمَآ أَلَتۡنَٰهُم مِّنۡ عَمَلِهِم مِّن شَيۡءٖ﴾

„Pe cei care au crezut și pe care urmașii lor i-au urmat în credință îi vom reuni cu urmașii lor și nu le vom micșora cu nimic faptele.”
Coran 52:21 (fragment)

Eram lângă ea în clipa morții. Imediat după ce a murit, chipul i s-a luminat și i s-a înseninat. Pe el a apărut un zâmbet frumos și o strălucire uimitoare. Dacă îl vedeai, te minunai: părea că nu cunoscuse oboseală, istovire ori greutate. Socotesc că acesta era unul dintre efectele veștii bune date oamenilor credinței când îngerii coboară la ei în ceasul morții:

﴿أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَبۡشِرُواْ بِٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ﴾

„Nu vă temeți și nu vă întristați, ci bucurați-vă de Paradisul care v-a fost făgăduit!”
Coran 41:30 (fragment)

Mai mulți tâlcuitori ai Coranului au spus: *„Aceasta se petrece la moarte.”*

În lungul hadith al lui al-Barā' — Allah să fie mulțumit de el! — se arată că îngerii spun sufletului credinciosului:

اخرجي أيتها النفس الطيبة، كانت في الجسد الطيب،
اخرجي حميدة، وأبشري بروح، وريحان، ورب غير
غضبان.

„Ieși, suflet bun, care te-ai aflat într-un trup bun! Ieși vrednic de laudă și primește vestea odihnei, a desfătării și a unui Domn care nu este mânios!"
Din hadithul lung al lui al-Barā'.

O amintire duioasă: tatăl nostru — Allah să-l păzească! — obișnuia să glumească cu ea și când era adultă, spunându-i: *„Recită-ne sura al-Fajr."* Când era copil mic, îi recita încheierea astfel: *„Wa-dḥulī fī 'ibādī wa-dḥulī dannatī"*, pronunțând copilărește cuvintele *„Intră între robii Mei și intră în Grădina Mea"*.

Îl rog pe Allah, Cel Generos, Domnul Tronului măreț, Cel cu binefacere vastă și dar îmbelșugat, să împlinească pentru ea ceea ce recita din Cuvântul Său când era mică și când era mare, nădăjduind în îndurarea Domnului său și dorind cu ardoare darul Lui.

În copilărie nu a avut posibilitatea de a urma școala obișnuită. A învățat în școlile coranice, unde a deprins cititul și scrisul. Încă de mică a dobândit o parte din Coran, prin recitare și memorare. Ea a fost învățătoarea mea: de la ea am învățat să scriu și să citesc. Îmi făcea puncte pe care le urmăream cu creionul, ca să învăț să scriu litere și cuvinte. Mai apoi am continuat să învăț de la ea și să trag folos din priceperea și judecata sa. Îi spuneam adesea: *„Tu ești primul meu profesor și primul meu învățător."* Iar grija ei pentru învățătura și educația copiilor săi era uimitoare.

Ne sfătuiam, ne îndrumam unul pe altul și discutam împreună. Îmi împărtășea grijile sale și se sfătuia cu mine în treburile sale personale. Nu întrerupeam legătura. De fiecare dată când

mergeam la Riyadh pentru vreun lucru ori vreo nevoie, o vizitam și nu înnoptam acolo decât în casa ei. Îi spuneam mereu: *„Casa ta este pentru mine un sprijin și un loc de temelie. Nu pot să vin la Riyadh fără să trec pe la ea."*

A murit înaintea părinților săi. Când mama — Allah să o păzească! — a aflat vestea morții, a spus: *„Fiica mea mi-a luat-o înainte."*

Dar a câștigat — da, pe Allah! — rugile amândurora și stăruința lor înaintea lui Allah ca ea să dobândească mulțumirea Lui, să primească iertarea și să fie în cele mai înalte Grădini. Ruga unui părinte pentru copilul său primește răspuns. Ferice de ea, încă o dată ferice de ea pentru acest bine, această favoare și această binefacere!

Mărturisesc că a murit când amândoi erau mulțumiți de ea, o iubeau și o compătimeau, iar după moartea ei amândoi se roagă pentru ea.

Mama ținea mult să o viziteze când boala se agrava. Sora mea spunea: *„Străduiți-vă să o faceți să renunțe la asta."* O făcea din grijă pentru mama, ca să nu o vadă în acea mare suferință și în acea apăsare grea. Când boala s-a agravat, nu a îngăduit să intre la ea decât fiii și fiicele sale — nu și nepoții —, soțul ei și fratele său ʿAbd ar-Razzāq.

Una dintre fiicele sale, făcându-i bine, îi amintea să-i ierte pe oameni și îi vorbea despre răsplata măreață a celor care iartă, la Allah. Ea asculta, recăpătându-și și pierzându-și cunoștința. Apoi și-a pierdut cunoștința și, când și-a revenit, a spus:

ج

﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ﴾

„Dar cine iartă și îndreaptă lucrurile, răsplata sa este la Allah."
Coran 42:40 (fragment)

Allah să-i sporească prin această iertare cinstea și înălțimea la El!

În ultimele săptămâni o vizitam mereu. Nu am văzut să o preocupe altceva decât copiii săi. Allah să-i îndrepte, să-i

binecuvânteze și să le dăruiască să-i fie devotați după moarte, așa cum le-a dăruit să-i fie devotați în timpul vieții, ba chiar mai mult! Uneori, în toiul bolii, rămânea între patru ochi cu mine, ca să-mi ceară părerea și sfatul și să mi-i încredințeze. În inima ei aveau o iubire uimitoare, un loc însemnat și o grijă deosebită. Socotesc că ei — Allah să le sporească izbânda! — au mult devotament și multă bunătate.

Odată, când boala îi era grea și vedeam grija deosebită cu care fiicele sale o îngrijeau, i-am spus: *„Ferice de tine pentru aceste fete, mā shāʾ Allah!"* Ea a răspuns: *„Și băieții?! Laudă lui Allah, cu toții sunt buni și plini de calități."*

Spre sfârșitul vieții, rostea mult și stăruitor cele cinci formule de mărturisire a unicității lui Allah cuprinse în hadithul relatat de Ibn Mājah în Sunan, de la al-Agharr Abū Muslim. Acesta a mărturisit că Abū Hurayrah și Abū Saʿīd au mărturisit că Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! — a spus:

إذا قال العبد: «لا إله إلا الله، والله أكبر»، قال: يقول الله عز وجل: «صدق عبدي؛ لا إله إلا أنا، وأنا الله أكبر». وإذا قال العبد: «لا إله إلا الله وحده»، قال: «صدق عبدي؛ لا إله إلا أنا وحدي». وإذا قال: «لا إله إلا الله لا شريك له»، قال: «صدق عبدي، لا إله إلا أنا ولا شريك لي». وإذا قال: «لا إله إلا الله، له الملك وله الحمد»، قال: «صدق عبدي؛ لا إله إلا أنا،

لي الملك، ولي الحمد». وإذا قال: «لا إله إلا الله، ولا حول ولا قوة إلا بالله»، قال: «صدق عبدي؛ لا إله إلا أنا، ولا حول ولا قوة إلا بي».

„Când robul spune: «Nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, iar Allah este Cel Mai Mare», Allah, Cel Atotputernic și Măreț, spune: «Robul Meu a spus adevărul: nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Mine, iar Eu sunt Allah, Cel Mai Mare.»
Când robul spune: «Nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Unicul», El spune: «Robul Meu a spus adevărul: nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Mine, Unicul.»
Când spune: «Nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, fără asociat», El spune: «Robul Meu a spus adevărul: nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Mine și nu am niciun asociat.»
Când spune: «Nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah; a Lui este stăpânirea și a Lui este lauda», El spune: «Robul Meu a spus adevărul: nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Mine; a Mea este stăpânirea și a Mea este lauda.»
Când spune: «Nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah și nu există putere și nici tărie decât prin Allah», El spune: «Robul Meu a spus adevărul: nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Mine și nu există putere și nici tărie decât prin Mine.»"
Ibn Mājah, Sunan.

Abū Isḥāq a spus: *„Apoi al-Agharr a spus ceva ce nu am înțeles. L-am întrebat pe Abū Ja'far: «Ce a spus?» El a răspuns: «Celui căruia i se dăruiește să le rostească în ceasul morții nu-l va atinge Focul.»"*

At-Tirmidhī l-a relatat în capitolul *„Ce spune robul când este bolnav”*, în formularea: *„Spunea: «Pe cel care le rostește în boala sa, apoi moare, Focul nu-l va mistui.»”* An-Nasāʾī l-a relatat și a adăugat: *„Le număra pe cele cinci pe degete.”* Într-o altă relatare a spus: *„Allah îi dă dreptate robului pentru cinci formule pe care le rostește”*, apoi le-a menționat.

Al-Mubārakfūrī — Allah să aibă milă de el! — a spus în al-Mirʾāh: *„Hadithul arată că, dacă robul rostește în boala sa cuvintele menționate în hadith și moare în acea boală rostindu-le — adică ele sunt ultimele sale cuvinte pe care le spune conștient și de bunăvoie — Focul nu-l va atinge, păcatele săvârșite înainte nu-i vor dăuna, iar aceste cuvinte șterg toate păcatele.”*

Îi trimisesem mai înainte un articol al meu cu titlul *„Cinci formule: celui căruia i se dăruiește să le rostească în ceasul morții nu-l va atinge Focul”*. A ajuns să acorde o mare grijă acestor cuvinte și le-a rostit mult în ultimele sale zile. Aceste cuvinte s-au numărat printre cele cu care i s-a încheiat viața.

Ultimul lucru auzit de la ea a fost: *„O, Doamne…!”* Nu s-a auzit ce a cerut. Nădăjduiesc că aceasta va fi pentru ea o mare comoară păstrată la Cel Generos, Dăruitorul, Binefăcătorul, Cel cu daruri nesfârșite.

O, Allah, iart-o, înalță-i treapta, lărgește-i mormântul și luminează-l pentru ea! Ai grijă în urma ei de cei rămași din familia sa, înscrie-o la Tine între făcătorii de bine și așază cartea ei în ʿIlliyyīn! Nu ne lipsi de răsplata pierderii ei și nu ne supune încercărilor după ea! Reunește-ne cu ea și cu părinții noștri în cel mai înalt Firdaws!

Mărturia copiilor ei

Le-am cerut copiilor ei devotați, fii și fiice, să scrie câte ceva despre viața și purtarea ei, despre boală, suferință și răbdare și despre lucrurile uimitoare pe care le-au văzut la ea. Ei au scris: „Laudă lui Allah, care a făcut din moarte și din viață o încercare! În Revelația limpede, El spune:

﴿لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾

«Ca să vă încerce: care dintre voi este mai bun în faptă.»
Coran 67:2 (fragment)

Laudă lui Allah, care le dăruiește din belșug robilor Săi statornicie și puterea de a răbda! El a făcut din nenorociri o poartă spre răsplată și iertare, iar din încercare un mijloc de a înălța treptele, așa cum a spus Trimisul lui Allah — Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace! —:

إن عظم الجزاء مع عظم البلاء، وإن الله إذا أحب قوما ابتلاهم، فمن رضي فله الرضا، ومن سخط فله السخط.

«Mărimea răsplății vine odată cu mărimea încercării. Când Allah iubește un neam, îl încearcă. Celui care este mulțumit îi revine mulțumirea, iar celui care este nemulțumit îi revine mânia.»
Cuvintele Trimisului lui Allah citate în mărturia copiilor.

Apoi, binecuvântare asupra Profetului ales, care a trăit orfan, și-a îngropat fiicele, i-a văzut pe cei dragi pierind și a întâmpinat atâtea încercări… A răbdat pentru Allah și nu a cedat! Binecuvântare asupra familiei sale și a tuturor companionilor săi!

În cele ce urmează: cu inimi credincioase și mulțumite de hotărârea și predestinarea lui Allah ne-am luat rămas-bun de la scumpa noastră răposată, mama noastră dragă, Nūrah bint ʿAbd al-Muḥsin al-Badr. Ea a trecut în vecinătatea lui Allah, Cel Măreț, după o viață plină de răbdare și mulțumire, cu o inimă care credea în hotărârea și predestinarea lui Allah.

A lăsat în inimile celor dragi un gol ce nu poate fi umplut și o rană ce nu se închide… Cum să nu curgă lacrimile, când ea a fost o mamă atât de bună, o fiică atât de devotată, o soră atât de iubitoare, care a lăsat în fiecare inimă o urmă a cărei amintire nu se stinge?!

Mângâierea noastră este că a lăsat în urmă o viață frumoasă și a plecat la Cel care este mai îndurător cu ea decât noi: la Cel Recunoscător, care îi răsplătește pe robii Săi drepți, la Cel care a spus în Cartea Sa:

﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾

«Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celui care săvârșește binele.»
Coran 18:30 (fragment)

Scriem aceste cuvinte având o bună părere despre Allah, fără a o lăuda înaintea Lui. Le așternem din devotament, fără slăbiciune, pentru a-i păstra amintirea, fără jale, ca o urmă folositoare și binecuvântată pentru ea și pentru a evoca frumoasa sa viață… Nădăjduim ca ele să fie puse în balanța faptelor sale bune. Fie ca Cel Milostiv să o cuprindă cu îndurarea Sa, să facă din ceea ce a suferit un mijloc de a-i înălța treptele la El și să ne reunească cu ea în sălașul îndurării Sale.

Am cunoscut-o răbdătoare și aducătoare de laudă.

A fost încercată la începutul anului 1425 h., iar Allah, prin îndurarea Sa, a revărsat asupra ei răbdare, statornicie și încredere sinceră în El. Acestea se vedeau în cuvintele sale. Boala era în stadiul al patrulea, cel mai primejdios, iar medicii au apreciat că nu-i mai rămăseseră mai mult de șase luni de viață. Cu toate acestea, ea căuta toate mijloacele îngăduite: tratamente medicale

de diferite feluri, ruqyah după Legea islamică, milostenii făcute în ascuns și stăruință în rugă.

Certitudinea ei în vindecare nu se clătina, iar buna sa părere despre Allah nu se întrerupea. La fiecare nouă programare pentru tratament repeta cu statornicie și răbdare: *«Allah dă folos prin mijloacele pe care le folosim, însă noi ne încredem numai în Allah, Cel Generos.»*

A împlinit postul lunii Ramaḍān și s-a îngrijit să recupereze zilele în care nu postise din pricina tratamentului. Le-a urmat cu șase zile din Shawwāl. Am încercat să o facem să renunțe, din pricina oboselii și istovirii puternice provocate de boală, dar ea refuza să discute și încheia imediat subiectul. A intrat în spital la 17 Shawwāl și a rămas acolo până când sufletul i-a părăsit trupul, sâmbătă, 4 Dhū al-Ḥijjah.

Allah să o ierte, să aibă milă de ea și să-i înalțe pomenirea! Să facă din suferința ei o curățire și o înălțare a treptelor și să o sălășluiască în cel mai înalt Firdaws al Paradisului, fără socoteală și fără pedeapsă înainte de aceasta!

În aceste ultime trei luni ale vieții sale, boala s-a întețit și a ajuns foarte departe. Dar ea a fost un exemplu de răbdare și statornicie: nu și-a arătat nemulțumirea și nu i s-a auzit niciun geamăt.

Citeam apăsarea în trăsăturile feței sale când se întorcea la dreapta și la stânga și privea spre cer, ca și cum ar fi vorbit în taină cu Domnul său și I-ar fi încredințat plângerea. Nu ne cerea nimic: inima ei era legată de Allah. Până și medicul ne recomanda să-i înțelegem expresiile feței pentru a ne da seama când avea nevoie de calmante, fiindcă ea, chiar dacă suferea, nu spunea nimic!

Când durerea se întețea, grija de mamă se trezea în ea și se lăsa pe sine deoparte, ca să ne aline tristețea. Uneori ne amintea cuvintele Celui ales către Abū Bakr — Allah să fie mulțumit de el! — în peșteră:

﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَنَا﴾

«Nu te întrista! Allah este cu noi.»
Coran 9:40 (fragment)

Alteori repeta hadithul: *«Uimitoare este starea credinciosului...»* Se consola pe sine și îi consola pe cei din jur prin Coran. Când venea apăsarea, își ridica arătătorul și repeta, cu o cugetare care atingea inimile și le dădea viață:

﴿أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾

«Cine îi răspunde celui aflat la strâmtoare când Îl cheamă?»
Coran 27:62 (fragment)

Când o întrebam cum se simte, spunea: *«Tot ceea ce i se întâmplă musulmanului este bine! Chiar și pentru un spin care îl înțeapă, Allah îi șterge o parte din păcate. Atunci cum să fie în cazul meu, cu această boală și această durere?!»*

Uneori, când încercarea se întețește asupra robului, ea îl poate abate de la pomenirea lui Allah și de la amintirea făgăduinței Sale de izbăvire și de răspuns la rugă, din pricina atacului puternic al lui Shayṭān. Eu îi aminteam: *«Prin câte necazuri ai trecut din care Allah te-a scăpat prin îndurarea și favoarea Sa?»* Ea le număra împreună cu mine, cu sufletul ușurat.

Odată, când era la terapie intensivă, i-am amintit ce ne învățase despre încrederea în Allah. Ne-a răspuns cu glasul ei istovit, dar cu inima liniștită:

﴿وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥ﴾

«Celui care se încrede în Allah, El îi este de ajuns.»
Coran 65:3 (fragment)

Medicii se minunau mereu de răbdarea ei. Nu se plângea decât de epuizare și de lipsa somnului. Îi spuneau: *«Mā shā' Allah, cât ești de răbdătoare, Nūrah!»* Chiar și când unele infirmiere ale spitalului se purtau ceva mai aspru, le spunea: *«Mai încet cu mine, sunt obosită și bolnavă.»* Le-a câștigat prin purtarea și statornicia ei. Nu se arăta supărată, ci repeta: *«Fetița mea, am impresia că le-am dat prea mult de lucru!»* Eu îi răspundeam: *«Aceasta este munca și datoria lor.»*

Una dintre ele a întrebat: *«De când are boala?»* Nu i-am răspuns nimic. Mama avea ochii închiși, dar a arătat cu două degete. Infirmiera a spus: *«Doi ani?!»* Mama a răspuns: *«Nu, douăzeci.»*

Am cunoscut-o ca pe un adăpost plin de duioșie în încercări. De câte ori ne-am minunat de tandrețea ei în toiul durerii! Chiar și pe patul de suferință, ne privea cu ochi de mamă și cu o inimă caldă. Ne mângâia pe cap și îi îmbrățișa pe cei care aveau nevoie de liniște. Ne insufla pace și ne întărea.

Într-una dintre nopțile răbdării, a văzut pe cineva ascunzându-și lacrimile când își lua rămas-bun de la ea. Nu a închis ochii până în zori și a spus: *«Dați-i lui cutare vestea bună că sunt bine și mă simt bine!»*

Când una dintre fiicele sale a intrat încercând să-și stăpânească lacrimile de teamă și de grijă pentru ea, și-a scos masca de oxigen și i-a spus cu glas răgușit: *«Fetița mea, tot ceea ce i se întâmplă credinciosului este bine!»*

A oprit vizitele nepoților și ale rudelor, deși îi era foarte dor de ei și întreba de ei. Explica: *«Nu vreau să li se strângă inima din pricina mea și nu vreau să mă vadă în această slăbiciune!»*

Am cunoscut-o legată de Allah și de Cuvântul Său. Boala a țintuit-o la pat, însă nu a slăbit în pomenirea lui Allah. Obiceiul ei era să-L preamărească și să-I aducă laudă. Repeta cu certitudine: *«Laudă lui Allah, lauda celor care Îl pomenesc și Îi sunt recunoscători!»*

Pe măsură ce boala se agrava, spre sfârșitul vieții, vorbea tot mai puțin. Nu făcea decât să se roage ori să-L pomenească pe Allah. Ne cerea să-i recităm versetele liniștii și să-i amintim rugile de la necaz și formulele de mărturisire a unicității lui Allah.

Odată, una dintre fiicele sale îi recita Coranul. Ea și-a revenit, și-a scos masca de oxigen și a cerut să recite versetele împreună cu ea.

În altă noapte a întrebat cât este ceasul. I-am spus că ne aflam în ultima treime a nopții, timpul rugii și al cererii de iertare. A întrebat în ce direcție se află qiblah, și-a îndreptat privirea spre ea, apoi a închis ochii… Allah este mai îndurător cu ea decât noi și știe cel mai bine ce se află în inima sa. El este Aproape, Aude și Răspunde.

Când și-a revenit la terapie intensivă, a întrebat cu nerăbdare cât este ceasul și cum putea să cunoască orele rugăciunilor, fiindcă acolo nu era nici lumină, nici ceas.

Am cunoscut-o cu inimă curată și cu fire blândă. O știam străduindu-se să facă binele: împărțea cu săracii din hrana casei sale, participa cu statornicie la adunările de pomenire, în ciuda oboselii, și ținea la legătura cu cei apropiați de Coran. Își vizita rudele și a avut un rol binecuvântat în înființarea unei întâlniri de familie. Îi cinstea pe vârstnicii dintre rudele sale și dintre rudele copiilor săi.

Odată, la o întâlnire de familie, când se bea cafeaua, a dat întâietate vizitării unui bolnav. I-a încredințat fiului său cafeaua și i-a cerut să meargă la unchiul lui — Allah să-l ierte! — să-l viziteze la spital și să bea cafeaua cu el. I-a spus: *«Du cafeaua la el și nu sta lângă mine!»*

Cu trei zile înainte să moară, a făcut o febră puternică, ce a istovit-o atât de mult încât abia putea vorbi și se putea mișca. Îi puneam comprese și încercam să-i alinăm durerea. Și-a ridicat cu greu capul și a spus cu glas obosit:

﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ﴾

«Dar cine iartă și îndreaptă lucrurile, răsplata sa este la Allah.»
Coran 42:40 (fragment)

Apoi și-a sprijinit capul și a închis ochii. Îl rugăm pe Allah să-i înalțe treapta și locul, să-i dea cea mai bună răsplată pe care o dă robilor Săi răbdători care așteaptă răsplata Sa și să o sălășluiască

în cel mai înalt Firdaws al Paradisului, fără socoteală și fără pedeapsă înainte de aceasta! Dacă nu am avea certitudinea unei noi întâlniri, inimile ni s-ar sfâșia. Dar nădăjduim la Cel Binefăcător și Îndurător să reverse asupra mormântului scumpei noastre răposate ploi din iertarea și îndurarea Sa și să ne reunească cu ea în sălașul îndurării Sale. El este Dăruitorul, Cel Îndurător." Aici se încheie cuvintele lor.

Laudă lui Allah, Domnul lumilor! Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască pace robului și Trimisului Său, Profetului nostru Muḥammad, familiei sale și tuturor companionilor săi!

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Sora mea cea răbdătoare

Amintirile lui ʿAbd ar-Razzāq al-Badr despre sora sa Nūrah și mărturia copiilor ei: răbdare, încredere în Allah și grijă pentru cei dragi în anii unei boli îndelungate.

Autor: ʿAbd al-Razzāq al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro